

Biologia, iniciada ja un llunyà 1978, la conferència inaugural d'aquesta societat corresponent al curs 1993-1994, «Repressió de la proliferació cel·lular».

JORDI SANS I SABRAFEN

Presentat per Màrius Foz i Sala

És molt satisfactori per a mi tenir l'honor de fer la presentació, en nom de la Secció de Ciències Biològiques, de la proposta del doctor Jordi Sans i Sabrafen com a nou membre numerari de l'Institut.

Jordi Sans i Sabrafen nasqué a Barcelona el 28 de juny de 1933. Realitzà de forma extraordinàriament brillant els seus estudis d'ensenyament mitjà a l'Institut Ramon Llull de Palma de Mallorca i els de medicina a la Universitat de Barcelona, va obtenir el premi extraordinari tant al final del batxillerat (1951) com en finalitzar la llicenciatura de medicina (1957).

En iniciar el 4t curs de medicina i per tant, l'estudi i l'aprenentatge de la patologia i la clínica mèdiques, Jordi Sans sol·licità ser admès com a alumne a intern de la Clínica Mèdica que dirigia el professor Agustí Pedro-Pons, i a partir d'aquest moment participà en les activitats del Dispensari i Laboratori d'Hematologia que dirigia el professor Pere Farreras i Valentí, dintre de la mateixa càtedra universitària. Aquest contacte inicial amb l'hematologia va fomentar la posterior dedicació i especialització del doctor Sans en aquesta important i fascinant branca de la medicina interna. Vaig conèixer Jordi Sans quan fou admès com a alumne intern i jo acabava de finalitzar la llicenciatura. Vàrem tenir el goig de compartir l'excel·lent mestratge dels professors Pedro-Pons i Farreras-Valentí durant els anys del postgrau com a metges d'aquesta Clínica Mèdica de l'Hospital Clínic de Barcelona. Ja en aquesta època destacava de Jordi Sans la seva laboriositat, la preparació i la inquietud científica a les quals s'unia la seva afabilitat i simpatia en el tracte diari amb els companys i els malalts. La formació bàsica postgraduada en el camp de l'especialitat, la realitzà Jordi Sans integrat en el treball diari de l'escola d'hematologia de màxim prestigi, que dirigia el professor Farreras-Valentí. Diverses estades a l'estranger en famosos centres d'hematologia de França, el Regne Unit i els Estats Units completen la seva formació. Cal destacar l'estada durant el curs 1959-1960, com a metge becat, en els serveis dels professors Jean Bernard i Marchal (Hospital Saint Louis i Broussais

de París). Jordi Sans i Sabrafen es doctorà l'any 1969 amb premi extraordinari, i la seva tesi doctoral obtingué el mateix any el Premi Ciutat de Barcelona.

La seva activitat docent s'inicià l'any 1960 com a ajudant de classes pràctiques durant cinc cursos acadèmics, va ocupar després una plaça interina de professor adjunt, fins que a l'any 1970 és nomenat professor adjunt numerari per oposició. La seva excel·lent tasca docent oficial a la Universitat de Barcelona s'interromp l'any 1973 quan és nomenat cap de Servei d'Hematologia i Oncologia Clínica de l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona. No obstant això, tant en aquest important càrrec hospitalari com en el que ocupa en l'actualitat des de 1991 (cap de Departament de Medicina dels Hospitals de l'Aliança de Barcelona) ha desenvolupat una important tasca docent, en especial en programes d'alta qualitat corresponents al tercer cicle.

La tasca de recerca clínica efectuada pel doctor Sans i Sabrafen ha incidit en diversos temes de la medicina interna, però molt especialment en els de l'hematologia i l'oncologia. El doctor Jordi Sans ha fet aportacions molt rellevants en el camp de diverses malalties hematològiques malignes, i és una autèntica autoritat internacional en l'estudi de les síndromes mielodisplàstiques i la seva relació amb els tumors sòlids.

El seu extens currículum recull una intensa activitat en congressos nacionals i internacionals, i la publicació de més de dos-cents treballs en revistes de medicina interna, hematologia i oncologia, algunes d'elles del màxim prestigi internacional.

Entre les seves publicacions en llibres cal destacar el *Tractat d'Hematologia Clínica* que dirigeix i del que està a punt d'aparèixer la tercera edició, després del notable èxit de les dues primeres.

La presentació del doctor Sans i Sabrafen no seria completa si no fes esment de dos trets molt importants de la seva personalitat. El primer és la seva disponibilitat per a assumir responsabilitats en càrrecs de gestió i exercir-les amb eficàcia. Com a exemples representatius d'aquesta tasca es pot citar la realitzada a la Junta de Govern de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears en el període 1969-1973, la Presidència de la Societat Catalana d'Hematologia i Hemoteràpia (1975-1979), la Secretaria del Patronat i després Fundació de l'Escola Professional d'Hematologia Farreras Valentí (1970-1982), i la realitzada en l'actualitat a la Junta Directiva de la Reial Acadèmia de Catalunya de la qual és membre numerari des de 1988. L'altre aspecte de la personalitat del doctor Sans Sabrafen que desitjo

destacar abans de finalitzar aquesta presentació és la seva ferma fidelitat al país, a les seves institucions, ben palesa per a tots el que coneixem la seva trajectòria. El doctor Sans és membre d'Òmnium Cultural, de la Fundació del Congrés de la Cultura Catalana, de la Fundació Catalana i de la Societat Catalana de Biologia. Cal citar, finalment, la important tasca que ha dut a terme en la normalització lingüística de l'Hospital de la Creu Roja i del Central de l'Aliança de Barcelona i l'eficaç dedicació com a vice-president en el Patronat del Museu d'Història de la Medicina de Catalunya (des de 1980 fins a l'actualitat), i com a secretari de la Fundació d'Ajuda al Desenvolupament de l'Hematologia i Oncologia a Catalunya (des de 1982 fins al moment actual).